

предъ една съ по-продължителна или кратка трайност такава, безъ да се смѣта въ стойността на такта. Дългата **А** се означава съ малка четвъртина, и заема, въ най-чести случаи, половината отъ стойността на главната нота, а късата **А** — съ малка осмина или шестнадесетина — съ прѣсѣчено байраче, и се изпълнява толкова бързо, като че не отнема нищо отъ стойността на главната нота. Начинътъ на изпълнението на **А.**, за разнитѣ епохи, не е еднакъвъ, както е различно и схващането на **А.**, като мелодическо украшение — и за това, модернитѣ компонисти нотирайтъ почти всички украшения съ реални нотни стойности.

Аполоново начало се нарича въ естетиката на изкуствата (включително и музиката) основното начало на едно произведение, построено върху строгитѣ формални принципи и закони на логиката, въ противовѣсъ на **Дионисиевото н.**, което не почива на принципи и закони, а на волностъ, жизненостъ и патосъ.

Аполонъ, гр. Apollo — гръцки богъ на светлината — синъ на Юпитера и Лето, създателъ на струнната игра (свиране), водачъ на деветъ музи, Богъ на поезията, пѣнието и инструменталната музика, въ чиято властъ се намирали движението на планетитѣ и хармонията на сферитѣ. Всѣки четири години въ Делфи сж се уреждали въ честь на **А.** тъй нареченитѣ „Питийски игри“, въ които първенство сж имали музикалнитѣ състезания.

Апсионисесъ гр., лат. reticcutia — голѣма (генерална) пауза въ старогръцката музика.

Аптома — хроматическия полутонъ въ музиката на древнитѣ елини.

Апретура — *Apertura* — поставяне струннитѣ инструменти въ изправностъ.

Априле, Джузепе — *Aprile Guiseppe* — прочутъ пѣвецъ алистѣ-кастратъ и гласовъ педагогъ, род. 29 окт. 1738 въ Билеля, мр. 1814 въ Мартина; ученикъ на Абосъ. Пѣлъ на всички голѣми сцени въ Италия. **А.** се отдава на гласова педагогия и възпитва цѣлъ редъ първостепени пѣвци. Неговитѣ „Солфеджи“ се пѣятъ отъ учащитѣ солово пѣние въ цѣлъ свѣтъ.

А пунто, ит. *a punto* — точно (въ темпото).

А пунто д'арко, ит. *A punto d'arco* — съ края на лъчка.

Апунъ, Георгъ Августъ Игнацъ — *Arrun Georg August Ignaz*, заслужилъ музикаленъ акустикъ, род. 1 септ. 1816 въ Ханау, умр. 14 ян. 1885 с. т.. Овладеялъ напълно теорията на музиката, свирящъ почти на всички инструменти, и пѣящъ много добре, **А.** се отдава на акустически изучавания, и построява своитѣ апарати и хармониуми. Съчинението му „Върху Хелмхолцовото учение за тоночувствуването“ е цененъ приносъ въ музикалната акустика. Неговиятъ синъ **Антонъ А.**, род. 20 юни 1839 въ Ханау, умр. 13 ян. 1900 с. т., е сжщо известенъ строителъ на акустически апарати, и авторъ на съчиненията: „Една естествена хармонична система“ и „Акустически опити върху чувствуването на низки тонове“.

Аранжманъ, фр. *Arrangement* — превеждане, преработване на една композиция отъ единъ инструментъ за другъ, или на гласова творба за инструментъ и др. Известни **А.** сж преработкитѣ на Баховитѣ творби отъ органъ — за пиано отъ Листъ Таузигъ, Бузони и др., а сжщо на Шубертови пѣсни за пиано и Бетховеновитѣ симфонии, нѣкоу увертюри на Росини, Вагнера, („Танхоузеръ“) за пиано на 2 и 4 рѣце отъ Листъ, направени съ такава конгениалностъ, като че сж оригинални творби на авторитѣ имъ.

Арау, Клаудио — *Arrau Claudio* — единъ отъ най-голѣмитѣ виртуози-пианисти на най-новото време, род. 6 февр. 1904 въ Чичанъ (Чили), училъ тамъ при Паоли и Мартинъ Краузе въ Берлинъ, кждето още съ първото си явяване си създава име, и съ последвалитѣ концерти въ голѣмитѣ музикални центрове въ Европа и Америка се утвърдява като единъ пианистъ съ рѣдка многостранностъ въ изпълнителскитѣ възможности, изящество на техниката и вѣрността въ изпълняването. 1927 спечелва въ Женевѣ *Grand Prix* на международното състезание на пианиститѣ, и е носителъ на премията „Ибахъ“.

Арбитрио, ит. *Arbitrio* — 1) видъ каденца или корона (фермато), които сж правила произволно италиан-